

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 23/02607

23. februar 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-7/19	Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen <u>Emne:</u> Kommissionens svar på Scandlines klage over Kommissionens håndtering af godkendelsen af finansieringen af Femern-Bælt-projektet. <u>Påstande:</u> — Den anfægtede afgørelse C (2018) 6268 final af 28. september 2018 om statsstøtte SA.51981 (2018/FC) annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transportministeriet	Dom	28.02.24
T-364/20	Danmark mod Kommissionen (statsstøtte, Femern A/S) <u>Emne:</u> Annulation af dele af Kommissionens statsstøtteafgørelse vedrørende finansieringen af Femern A/S <u>Påstande:</u> Den danske regering ("regeringen") anmoder Retten om at: a) annullere artikel 2 i Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har implementeret til Femern A/S for så vidt som den fastslår, at "The measures consisting of capital injections and a combination of State loans and State guarantees in favour of Femern A/S, which Denmark at least partially put into effect unlawfully, constitute State aid within the meaning of Article 107(1) of the Treaty on the Functioning of the European Union.", b) tilpligte Kommissionen at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transportministeriet	Dom	28.02.24

T-390/20	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Finansiering af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har iværksat til fordel for Femern A/S med henblik på planlægningen og anlæggelsen af den faste Femern Bælt-forbindelse mellem Danmark og Tyskland, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transportministeriet	Dom	28.02.24
C-437/22	<p>Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Følger der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende af artikel 7 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995, sammenholdt med artikel 56, stk. 1, og artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 og med artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014, et retsgrundlag med direkte virkning, der giver mulighed for at kræve tilbagebetaling af landbrugsstøtte finansieret af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som er opnået på baggrund af svig, fra repræsentanterne for en støttemodtager, der er en juridisk person, når disse repræsentanter forsætligt har afgivet urigtige oplysninger for på svigagtig vis at opnå støtten? 2. Kan under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en støtte, der finansieres af ELFUL, som følge af svig er blevet fastsat og udbetalt til et anpartsselskab (Osühing), også repræsentanterne for det selskab, der er støttemodtager, betragtes som støttemodtagere som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 og i artikel 35, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014, når de pågældende repræsentanter har udført svigen og på tidspunktet for den svigagtige opnåelse af støtten endvidere var det pågældende selskabs reelle ejere?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Landbrugsstyrelsen	Dom	29.02.24
C-652/22	<p>Kolin Inšaat Turizm</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Tillader artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, at en ordregivende enhed kan tage hensyn til dokumenter, som en tilbudsgiver har fremlagt for første gang efter udløbet af fristen for afgivelse af tilbud, som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, og som godtgør forhold, som tilbudsgiveren ikke havde angivet i det oprindelige tilbud? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, da fortolkes således, at de er til hinder for, at den ordregivende enhed efter den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, kan kræve yderligere dokumenter fra tilbudsgiveren, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	07.03.24

	<p>udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?</p> <p>3. Såfremt besvarelsen af det første spørgsmål er bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, fortolkes således, at de er til hinder for, at den økonomiske aktør, efter at den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, for den ordregivende enhed fremlægger dokumenter, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?</p>			
C-45/23 og C-771/22	<p>MS Amlin Insurance <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at den heri foreskrevne garanti for, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af rejsende refunderes, også gælder, når den rejsende opsiger aftalen om pakkerejsen på grund af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i dette direktivs artikel 12, stk. 2, og rejsearrangøren – efter at aftalen om pakkerejsen er blevet opsagt af denne grund, men før disse beløb er blevet refunderet til den rejsende – erklæres insolvent, hvorved den rejsende lider et økonomisk tab og dermed bærer en økonomisk risiko i tilfælde af rejsearrangørens insolvens?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet</p>	GA	07.03.24
C-573/22	<p>Foreningen C e.a. (Forelagt af Østre Landsret) <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at bestemmelsen giver de omfattede medlemsstater mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens til finansiering af offentlige radio- og fjernsynsforetagenders ikke-kommercielle virksomhed, uanset at der ikke foreligger ”levering af tjenesteydelser mod vederlag” som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1? Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, anmodes EU-Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål: 2. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en medlemsstats mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens som omhandlet i spørgsmål 1 kan opretholdes, hvis medlemsstaten efter ikrafttrædelsen den 1. januar 1978 af direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (6. moms-direktiv) har ændret licensordningen fra at opkræve licens ved besiddelse af radio- og fjernsynsapparater til at opkræve licens ved besiddelse af ethvert apparat, der kan modtage</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet</p>	MF	14.03.24

	<p>billedprogrammer og -tjenester direkte, herunder også smartphones, computere mv.?</p> <p>3. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en medlemsstats mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens som omhandlet i spørgsmål 1 kan opretholdes, hvis medlemsstaten efter ikrafttrædelsen den 1. januar 1978 af direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (6. momsdirektiv) har ændret licensordningen, så en mindre del af licensmidlerne efter kulturministerens bestemmelse anvendes til at finansiere (i) radio- og fjernsynsforetagender, der modtager offentlige tilskud, men ikke selv er offentlige, og (ii) medie- og filmforetagender, der bidrager til, men ikke selv driver radio- og fjernsynsvirksomhed?</p>			
C-639/22 – C-644/22	<p>X m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), fortolkes således, at deltagerne i en pensionsfond som den i hovedsagen omhandlede kan anses for at løbe en investeringsrisiko, og medfører denne omstændighed, at pensionsfonden bliver en »investeringsforening« i denne bestemmelses forstand? Har følgende herved betydning – Om deltagerne løber en individuel investeringsrisiko, eller er det tilstrækkeligt, at deltagerne i fællesskab – og ikke andre – bærer konsekvenserne af investeringsresultaterne? – Hvad omfanget af den kollektive eller den individuelle risiko er? – Hvorvidt størrelsen af pensionsudbetalingerne også afhænger af andre faktorer såsom antal år af pensionsoptjening, lønnens størrelse og tekniske rentesats? 2) Medfører princippet om afgiftsneutralitet, at der ved anvendelsen af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), for så vidt angår fonde, der ikke er institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter [UCITS]), ikke blot skal afgøres, om disse kan sammenlignes med investeringsinstitutter, men også om de ud fra en gennemsnitforbrugers synspunkt kan sammenlignes med andre fonde, som ikke er investeringsinstitutter, men som af medlemsstaterne betragtes som investeringsforeninger?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	GA	14.03.24

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-299/22	Tez Tour <u>Spørgsmål:</u>	Justitsministeriet Transportministeriet	O-sag	Dom	29.02.24

	<p>1. Skal myndighederne i afrejsestaten og/eller ankomststaten have udsendt en officiel advarsel mod at undlade unødvendig rejseaktivitet og/eller have klassificeret bestemmelseslandet (og muligvis også afrejse-landet) som et risikoområde for, at det kan antages, at der er indtruffet uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf i den i artikel 12, stk. 2, første punktum, i direktiv (EU) 2015/2302 omhandlede forstand?</p> <p>2. Skal der ved vurderingen af, om der foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf på tidspunktet for opsigelse af en aftale om en pakkerejse, og om de væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, i) udelukkende tages hensyn til objektive omstændigheder, dvs. en væsentlig indvirkning på leveringen af pakkerejsen, der udelukkende skyldes objektiv umulighed, og skal der derved forstås, at dette udelukkende omfatter tilfælde, hvor aftalens opfyldelse bliver både fysisk og retlig umulig, eller omfatter dette ikke desto mindre også tilfælde, hvor aftalens opfyldelse ikke er umulig, men (i denne sag på grund af den velbegrundede frygt for at blive smittet med covid-19) bliver kompliceret og/eller uøkonomisk (for så vidt angår de rejsendes sikkerhed, risiko for deres sundhed og/eller liv, muligheden for at opfylde formålene med ferierejsen), eller ii) skal subjektive faktorer, såsom at voksne rejser sammen med børn under 14 år eller tilhører en højrisikogruppe på grund af den rejsendes alder eller sundhedstilstand osv., tillægges betydning? Har den rejsende ret til at opsiges aftalen om en pakkerejse, hvis rejse til og fra bestemmelsesstedet som følge af pandemien og dermed forbundne omstændigheder efter den gennemsnitlige rejsendes opfattelse bliver usikker, giver anledning til ulejlighed for den rejsende eller fremkalder en velbegrundet frygt hos den pågældende for en sundhedsmæssig risiko eller risiko for at blive smittet med en farlig virus?</p> <p>3. Har det forhold, at de omstændigheder, som den rejsende gør gældende, allerede var indtruffet, eller i det mindste allerede var forudsat/sandsynlige, da rejsen blev bestilt retten, på nogen måde betydning for retten til at opsiges aftalen uden at betale et opsigelsesgebyr (f.eks. ved at denne ret nægtes, at der anvendes strengere kriterier for vurderingen af den negative indvirkning på leveringen af pakkerejsen osv.)? Skal der ved anvendelsen af kriteriet om rimelig forudsigelighed i forbindelse med pandemien tages hensyn til, at selv om WHO allerede havde udsendt oplysninger om virusens spredning på det tidspunkt, hvor aftalen om pakkerejsen blev indgået, var det ikke desto mindre vanskeligt at forudsige pandemiens forløb og følger, at der ikke fandtes klare foranstaltninger til at håndtere og kontrollere smitten eller tilstrækkelige data om selve smitten, og at det var åbenbart, at der var sket en stigning i smitteudviklingen fra tidspunktet for rejsens bestilling og indtil opsigelsen heraf?</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>4. Omfatter begrebet »rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf« ved vurderingen af, om der foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf på tidspunktet for opsigelse af en aftale om en pakkerejse, og om de væsentligt berører leveringen af pakke- rejsen, udelukkende ankomststaten eller – under hen- syntagen til de uundgåelige og ekstraordinære omstæn- digheders art, dvs. en smitsom virusinfektion – også afrejsestaten og steder, der er forbundet med ud- og hjemrejsen (transitsteder, visse transportmidler osv.)?</p>				
C-392/22	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Sagen vedrører: I Skal Dublinforordningen 1, henset til 3., 32., og 39. betragtning hertil i forbindelse med artikel 1, 4, 18, 19 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæg- gende rettigheder 2 fortolkes og anvendes således, at det mellemstatslige tillidsprincip ikke kan opdeles, så- ledes at alvorlige og strukturelle krænkelser af EU-ret- ten, der før overførslen begås af den muligt ansvarlige medlemsstat over for tredjelandsstatsborgere, der (endnu) ikke er Dublingengangere, ubetinget er til hin- der for overførsel til denne medlemsstat? II Såfremt det foregående spørgsmål besvares benæg- tende, skal Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, sam- menholdt med chartrets artikel 1, 4, 18, 19 og 47 for- tolkes således, at såfremt den muligt ansvarlige med- lemsstat alvorligt og strukturelt krænker EU-retten, kan den overførende medlemsstat ikke efter Dublin- forordningen på forhånd lægge det mellemstatslige til- lidsprincip til grund, men må fjerne al tvivl med hensyn til eller godtgøre, at ansøgeren efter overførslen ikke kommer i en situation, som er i strid med chartrets ar- tikel 4? III Hvilke bevismidler kan sagsøgeren anføre til støtte for sine argumenter om, at Dublinforordningens arti- kel 3, stk. 2, er til hinder for hans overførsel, og hvilke beviskrav må der herved anlægges? Har den overfø- rende medlemsstat, henset til henvisningen til den gæl- dende EU-ret på asylområdet i betragtningerne til Dublinforordningen en pligt til samarbejde eller omhu, eller skal den ansvarlige medlemsstat, såfremt der er tale om alvorlige og strukturelle krænkelser af grund- rettigheder over for tredjelandsstatsborgere, indhente individuelle garantier for, at ansøgerens grundrettighe- der respekteres efter overførslen? Vil dette spørgsmål skulle besvares anderledes, såfremt ansøgeren er i be- visnød og ikke kan støtte sine sammenhængende og detaljerede forklaringer på dokumenter, og dette ud fra forklaringernes art heller ikke kan forventes? IV Skal spørgsmål III besvares anderledes, såfremt an- søgeren godtgør, at klager til myndighederne og/eller indgivelse af retsmidler i den ansvarlige medlemsstat- ikke er mulig eller ikke vil være effektivt?</p>	Udlændinge- og Integrationsmini- steriet	O-sag	Dom	29.02.24
C-466/22	<p>V.B. Trade Spørgsmål: 1. Skal formuleringen »[en elektronisk signaturs] rets- virkning [...] som bevis« i bestemmelsen i artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning</p>	Erhvervsstyrel- sen	O-sag	Dom	29.02.24

	<p>(EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF fortolkes således, at denne bestemmelse forpligter medlemsstaternes domstole til at lægge til grund, at eksistensen af ophavet til en sådan signatur, som er gjort gældende, som udgangspunkt utvivlsomt skal accepteres som bevist, såfremt betingelserne i forordningens artikel 3, [nr.] 10), 11) og 12), er opfyldt, eller dette er ubestridt, og skal formuleringen fortolkes således, at medlemsstaternes domstole, såfremt betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt, er forpligtet til at anerkende, at den kvalificerede elektroniske signatur alene har samme bevisværdi/beviskraft som en håndskreven underskrift, i det omfang den relevante nationale lovgivning har tillagt den håndskrevne underskrift en sådan bevisværdi/beviskraft?</p> <p>2. Skal formuleringen »må ikke nægtes [...] anerkendelse [...] under retssager« i bestemmelsen i den nævnte forordnings artikel 25, stk. 1, fortolkes således, at bestemmelsen pålægger medlemsstaternes nationale domstole et absolut forbud mod at anvende de processuelle muligheder, som er fastsat i deres retssystemer, med henblik på at nægte en elektronisk signatur dens i forordningen fastsatte retsvirkning bevisretlig betydning, eller skal formuleringen fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at opfyldelsen af betingelserne i bestemmelserne i forordningens artikel 3, [nr.] 10), 11) og 12), bestrides, idet medlemsstaternes nationale domstole tager de instrumenter i brug, som deres processuelle regler giver mulighed for at anvende, hvorved parterne i en retssag får mulighed for at anfægte en elektronisk signaturs fastsatte beviskraft og fastsatte bevisværdi?</p>				
C-548/22	<p>Presidenza del Consiglio dei Ministri e.a. <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 288 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 17, 31, 34 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, § 4 i rammeaftalen om deltidsarbejde, der blev indgået den 6. juni 1997, og der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 98/23/EF af 7. april 1998, samt § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den, der er fastsat i artikel 29 i [lovdekret] nr. 116 af 13. juli 2017, som erstattet af artikel 1, stk. 629, i lov nr. 234 af 30. december 2021, der bestemmer, at der automatisk gives afkald ex lege på ethvert krav vedrørende</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	29.02.24

	<p>gennemførelsen af de ovennævnte direktiver, og som fører til tabet af enhver anden løn-, arbejdsog socialsikringsmæssig beskyttelse, som er sikret ved EU-retten,</p> <p>– alene fordi en honorær dommer i sin egenskab af europæisk arbejdstager med tidsbegrænset deltidsansættelse, som kan sammenlignes med en professionel dommer i dennes egenskab af europæisk fastansat arbejdstager på fuld tid, indgiver ansøgning om deltagelse i stabiliseringsprocedurer, som kun formelt gennemfører § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70,</p> <p>– eller fordi denne, såfremt denne ikke består de nævnte procedurer eller ikke indgiver den omhandlede ansøgning, modtager et vederlag, hvis størrelse åbenlyst er utilstrækkelig og ikke står i forhold til de skader, som følger af den manglende gennemførelse af de ovennævnte direktiver?</p>				
C-549/22	<p>Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, fortolkes således, at den finder anvendelse på en i Algeriet bosat person, der er efterladt efter en arbejdstager, og som ønsker at eksportere sin efterladteydelse til Algeriet? I bekræftende fald,</p> <p>2. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, henset til dens ordlyd, formål og art fortolkes således, at den har direkte virkning, således at personer, som denne bestemmelse finder anvendelse på, direkte kan gøre den gældende ved medlemsstaternes domstole for at opnå, at hermed stridende nationalretlige bestemmelser ikke finder anvendelse? I bekræftende fald,</p> <p>3. Skal associeringsaftalens artikel 68, stk. 4, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af bopælslandsprincippet som omhandlet i artikel 17, stk. 3, i Anw [Algemene nabestaandenwet (den almindelige lov om ydelser til efterladte)], som fører til en begrænsning af eksport til Algeriet af ydelser til efterladte?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	29.02.24
C-584/22	<p>Kiwi Tours</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal direktivets artikel 12, stk. 2,</p> <p>1) fortolkes således, at kun uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som allerede er indtruffet på tidspunktet for opsigelsen, er afgørende for vurderingen af, om opsigelsen er berettiget,</p> <p>2) eller således, at der også skal tages hensyn til uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som faktisk indtræffer efter opsigelsen, men inden rejsens planlagte begyndelsestidspunkt?</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	29.02.24
C-13/23	<p>cdVet Naturprodukte</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er forordning (EF) nr. 1831/2003, navnlig dennes artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2 og 5, hvorved der i tilfælde af, at der ikke foreligger en godkendelse, an-</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.02.24

	<p>ordnes et generelt forbud mod markedsføring, forarbejdning og anvendelse for fodertilsætningsstoffer uden hensyntagen til omstændighederne i det konkrete tilfælde, i betragtning af friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er beskyttet ved [artikel 16 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (chartret)], samt retten til ejendom i henhold til chartrets artikel 17, stk. 1, forenelig med proportionalitetsprincippet, som er fastsat i chartrets artikel 52, stk. 1?</p> <p>2) I tilfælde af, at Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende med den konsekvens, at forordning nr. 1831/2003, navnlig dennes artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2 og 5, finder anvendelse uden indskrænkninger: Er det ekstrakt, som sagsøgeren anvender som fodertilsætningsstof, og som i henhold til underleverandørens produktspecifikationsdokument er fremstillet af grapefrugtkerner og -skræller og i dette dokument betegnes som grapefrugtkerneekstrakt (nærmere betegnet: grapefrugtkerneekstrakt S), (i hvert fald også det i artikel 2, nr. 3), i gennemførelsesforordning (EU) 2021/758 sammenholdt med bilag I, kapitel I.A, del 1, anførte stof »grapefruit, ekstrakt CoE 140?</p>				
C-588/21 P	<p>Public.Resource.Org, Inc. og Right to Know CLG mod Europa-Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>- Den appellerede dom ophæves, og der gives aktindsigt i de ønskede dokumenter (EN 71-4:2013, EN 71-5:2015, EN 71-12:2013, og EN 12472:2005+A1:2009). Subsidiært hjemvises sagen til Retten.</p> <p>-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	05.03.24
C-234/22	<p>Roheline Kogukond e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1.1. Skal oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer kvalificeres som miljøoplysninger som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 2, nr. 1), litra a) eller b)?</p> <p>1.2. Såfremt der i henhold til besvarelsen af det første spørgsmål er tale om miljøoplysninger:</p> <p>1.2.1. Skal miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 1, litra d), da fortolkes således, at materiale under udarbejdelse eller ufærdige dokumenter og data også omfatter oplysninger om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer?</p> <p>1.2.2. Skal miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra a), fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte betingelse – at lovgivningen stiller krav om en fortrolig behandling – er opfyldt, hvis kravet om fortrolighed ikke er fastsat for en konkret type oplysninger, men fremgår af en fortolkning af en bestemmelse i en retsakt af generel karakter såsom lov om offentlige oplysninger eller lov om statslige statistikker?</p> <p>1.2.3. Skal der konstateres en faktisk ugunstig indvirkning på statens internationale forbindelser, idet denne</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	O-sag	Dom	07.03.24

	<p>indvirkning muliggøres af udleveringen af de anmodede oplysninger, for at miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra b), finder anvendelse, eller er det tilstrækkeligt, at der konstateres en risiko for dette?</p> <p>1.2.4. Berettiger den i miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra h), anførte grund »beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører« en begrænsning af adgangen til miljøoplysninger for at sikre den statslige statistiks pålidelighed?</p> <p>1.3. Såfremt oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen i henhold til besvarelsen af det første spørgsmål ikke er miljøoplysninger, skal en anmodning om sådanne oplysninger da anses for en anmodning om adgang til oplysninger som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 2, nr. 1), litra b), idet denne anmodning skal behandles i henhold til artikel 8, stk. 2?</p> <p>1.4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen da anses for oplysninger om de fremgangsmåder for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelse af oplysningerne som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2?</p> <p>1.5.1. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, kan den adgang til sådanne oplysninger, der omhandles i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2, da begrænses af nogen tungtvejende grund, som følger af national lovgivning?</p> <p>1.5.2. Kan en afvisning af at udlevere oplysningerne på grundlag af miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 2, mildnes, f.eks. af foranstaltninger, hvorved forsknings- og udviklingsinstitutioner eller rigsrevisionen gives adgang til de anmodede oplysninger med henblik på en kontrol?</p> <p>1.6. Kan en afvisning af at udlevere oplysninger såsom oplysningerne om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer i hovedsagen begrundes med formålet om at sikre miljøoplysningernes kvalitet som omhandlet i miljøoplysningsdirektivets artikel 8, stk. 1?</p> <p>1.7. Udgør 21. betragtning til miljøoplysningsdirektivet et retsgrundlag for at udlevere oplysninger om placeringen af den statistiske skovbestands permanente observationsarealer?</p>				
C-558/22	<p>Fallimento Esperia <u>Spørgsmål:</u> Er – artikel 18 TEUF for så vidt angår den del, hvorefter al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet inden for rammerne af anvendelsesområdet for traktaterne, er forbudt, – artikel 28 TEUF og 30 TEUF, for så vidt som de bestemmer, at importtold og afgifter med tilsvarende virkning afskaffes, – artikel 110 TEUF for så vidt angår den del, ifølge hvilken afgifter på indførte varer, som er højere end de</p>	Miljøministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	07.03.24

	<p>afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer, er forbudt,</p> <p>– artikel 34 TEUF for så vidt angår den del, hvorefter foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner er forbudt,</p> <p>– artikel 107 TEUF og 108 TEUF for så vidt angår den del, hvor det bestemmes, at gennemførelsen af en statsstøtteforanstaltning, der ikke er blevet anmeldt til Kommissionen og ikke er forenelig med det indre marked, er forbudt,</p> <p>– direktiv 2009/28/EF for så vidt angår den del, som fastsætter formålet om at fremme både samhandelen i Fællesskabet med grøn elektricitet og de enkelte medlemsstaters produktionskapacitet, til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger importører af grøn elektricitet en økonomisk byrde, som ikke finder anvendelse på nationale producenter af den samme vare[?]</p>				
C-582/22	<p>Die Länderbahn e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU fortolkes således, at en afgiftsordning også kan være en gyldig klagegrund, hvis gyldighedsperioden for den afgift, der efterprøves, allerede er udløbet (klage over en såkaldt tidligere afgift)?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at tilsynsorganet ved en ex postkontrol af tidligere afgifter kan erklære disse ugyldige med ex tunc-virkning?</p> <p>3. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da en national lovgivning, som udelukker muligheden for en ex postkontrol af tidligere afgifter med ex tunc-virkning?</p> <p>4. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at den kompetente tilsynsmyndigheds afhjælpende foranstaltninger som fastsat heri hvad angår de retlige følger principielt også giver mulighed for at påbyde tilbagebetaling af afgifter, som infrastrukturforvalteren har opkrævet ulovligt, selv om tilbagebetalingskravene mellem jernbanevirksomheden og infrastrukturforvalteren kan gøres gældende ved et civil rets søgsmål?</p> <p>5. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, følger der da i alle tilfælde en ret til at indgive klage over tidligere afgifter af artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvis en tilbagebetaling af ulovligt opkrævede tidligere afgifter uden en klageafgørelse fra tilsynsorganet ifølge Domstolens praksis i sagen CTL Logistics (dom af 9.11.2017, C-489/15, EU:C:2017:834) er udelukket i henhold til de nationale civilretlige bestemmelser?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	07.03.24
C-604/22	<p>IAB Europe</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p>	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	07.03.24

	<p>1. »a) Skal artikel 4, nr. 1, i forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, sammenholdt med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en tegn-række, som på en struktureret og maskinlæsbar måde fanger en internetbrugers præferencer i forbindelse med behandlingen af dennes personoplysninger, udgør en personoplysning som omhandlet i førnævnte bestemmelse i forhold til (1) en brancheorganisation, der stiller en standard til rådighed for sine medlemmer, hvormed den oplyser disse om, hvorledes den førnævnte tegn række skal genereres, lagres og/eller distribueres, og (2) de parter, der har implementeret denne standard på deres websites eller i deres apps, og på denne måde får adgang til denne tegn række?</p> <p>b) Har det herved nogen betydning, at implementeringen af standarden medfører, at denne tegn række er til rådighed sammen med en IP-adresse?</p> <p>c) Skal spørgsmål a) + b) besvares anderledes, såfremt denne regelgivende brancheorganisation ikke selv har nogen lovmæssig adgang til de personoplysninger, som inden for denne standard behandles af dens medlemmer?»</p> <p>2. »a) Skal artikel 4, nr. 7), og artikel 24, nr.1), i forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, sammenholdt med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en regelgivende brancheorganisation må kvalificeres som dataansvarlig, såfremt den til sine medlemmer tilbyder en standard til administrationen af samtykker, som ud over en bindende teknisk ramme indeholder forskrifter, hvori det detaljeret fastsættes, hvorledes oplysninger om disse personers samtykke, som indeholder personoplysninger, skal lagres og distribueres?</p> <p>b) Skal spørgsmål a) besvares anderledes, såfremt denne brancheorganisation ikke selv har nogen lovmæssig adgang til de personoplysninger, som inden for denne standard behandles af dens medlemmer?</p> <p>c) Såfremt den regelgivende brancheorganisation skal angives som dataansvarlig eller fælles dataansvarlig ved behandlingen af internetbrugeres præferencer, omfatter den regelgivende brancheorganisation (fælles) ansvar også automatisk tredjemands påfølgende handlinger, hvortil internetbrugernes præferencer blev erhvervet, såsom målrettet online annoncering fra udgi-vere og leverandører?»</p>				
<p>T-683/21</p> <p>Forenet med T-682/21</p>	<p>Leino-Sandberg mod Rådet</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Rådets afgørelse af 9. august 2021 med referencen SGS 21/2869 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter (1), hvori der var begæret aktindsigt i henhold til</p>	<p>Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	<p>O-sag</p>	<p>Dom</p>	<p>13.03.24</p>

	<p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (2), som sagsøgeren modtog den 9. august 2021, annulleres.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.</p>				
T-682/21 Forenet med T-683/21	<p>ClientEarth mod Rådet</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Rådets afgørelse af 9. august 2021 med referencen SGS 21/2870 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (1) og forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (2), som sagsøgeren modtog den 9. august 2021, annulleres.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenerende parter omkostninger.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Land- brug og Fiskeri	O-sag	Dom	13.03.24
C-535/22 P	<p>Aeris Invest mod Kommissionen og Afviklingsinstansen (appel)</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>i) Principalt ophæves Rettens dom (Tredje Udvidede Afdeling) af 1. juni 2022, T-628/17, Aeris Invest mod Kommissionen og Afviklingsinstansen, EU:T:2022:315, og som følge heraf: — annulleres afgørelse SRB/EES/2017/08, truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017, concerning the adoption of a resolution scheme in respect of Banco Popular Español, S.A. — annulleres Kommissionens afgørelse EU 2017/1246, af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español, S.A. — fastslås det, at artikel 15 og 22 i forordning nr. 806/2014 (1) ikke kan finde anvendelse, jf. artikel 277 TEUF.</p> <p>ii) Kommissionen og Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.</p> <p>iii) Subsidiært hjemvises sagen til Retten, i hvilket tilfælde afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Finanstilsynet	O-sag	GA	14.03.24
C-536/22	<p>VR Bank Ravensburg-Weingarten</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal begrebet »en rimelig og objektiv kompensation [...] for mulige omkostninger, som er direkte forbundet med den fortidige indfrielse« i artikel 25, stk. 3, i direktiv 2014/17/EU fortolkes således, at kompensationen også omfatter kreditgivers mistede fortjeneste, navnlig de fremtidige rentebetalinger, som kreditgiver mister som følge af den fortidige indfrielse?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	14.03.24

	<p>Indeholder EU-retten og specielt artikel 25, stk. 3, i direktiv 2014/17/EU bestemmelser om beregningen af kreditgivers indtægter ved geninvestering af en førtidigt indfriet forbrugerkreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse, som der skal tages hensyn til i forbindelse med den mistede fortjeneste, og i givet fald hvilke?</p> <p>Navnlig:</p> <p>a) Skal den nationale bestemmelse om beregningen tage hensyn til, på hvilken måde kreditgiver faktisk anvender det førtidigt indfrie beløb?</p> <p>b) Må en national bestemmelse give kreditgiver mulighed for at beregne kompensationen for den førtidige indfrielse ved hjælp af en fiktiv geninvestering i sikre kapitalmarkedspapirer med tilsvarende løbetid (den såkaldte aktiv-passiv-metode)?</p> <p>3) Omfatter anvendelsesområdet for artikel 25 i direktiv 2014/17/EU også det tilfælde, hvor forbrugeren først opsiger en forbrugerkreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse på grundlag af en opsigelsesret, der er fastsat af den nationale lovgiver, før han indfrier kreditten hos kreditgiver før tid?</p>				
C-576/22	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 4 (sammenholdt med bilag II og II) og 5, i Rådets direktiv 91/676/EØF (1) af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet det ikke for hver af de i stævningen identificerede forurenede målesteder i Castilla y León, Extremadura, Galicien, Balearerne, De Kanariske Øer, Madrid og den selvstyrende region Valencia har udpeget afvandingsområder (overfladevand) eller infiltrationsområder (grundvand) som nitratsårbare zoner, idet det i handlingsprogrammerne for Aragonien, Castilla-La Mancha, Castilla y León, Extremadura og Madrid ikke har truffet alle obligatoriske, nødvendige foranstaltninger, idet det ikke har truffet supplerende eller skærpede foranstaltninger for eutrofiering for hele landet og for så vidt angår nitratforurening for de selvstyrende regioner, hvor der er konstateret stigende forurening på målestederne i de nitratsårbare zoner, og særligt i Aragonien, Castilla-La Mancha, Castilla y León og Murcia.</p> <p>—Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	14.03.24
C-16/23	<p>FA.RO. di YK & C.</p> <p><u>Spørgsmål</u></p> <p>»1) Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked samt artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106, stk. 2, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter begrænsninger i antallet af tilladelser for salgssteder for tobaksvarer af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne og på grundlag af befolkningstallet?</p>	Sundhedsministeriet	O-sag	GA	14.03.24

	<p>2) Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked samt artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106, stk. 2, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som gør tilladelsen for salgssteder for tobaksvarer betinget af opfyldelsen af parametre vedrørende geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne og befolkningstal, uden at give den kompetente offentlige myndighed beføjelsen til at vurdere andre objektive faktiske omstændigheder, der godtgør, at et servicebehov foreligger i det konkrete tilfælde, selv hvis de ovennævnte parametre ikke er opfyldt?»</p>				
C-46/23	<p>Újpesti Polgármesteri Hivatal <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 58, stk. 2, navnlig litra c), d) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, herefter »databeskyttelsesforordningen«) fortolkes således, at en national tilsynsmyndighed under udøvelse af sine korrigerende beføjelser kan give den dataansvarlige eller databehandleren påbud om at slette personoplysninger, der er blevet behandlet ulovligt, uden at der foreligger en udtrykkelig anmodning fra den registrerede i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1? 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at tilsynsmyndigheden kan give den dataansvarlige eller databehandleren påbud om at slette personoplysninger, der er blevet behandlet ulovligt, uden at der foreligger en anmodning fra den registrerede, afhænger dette svar da af, om de pågældende personoplysninger er indsamlet hos den registrerede?</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	14.03.24
C-86/23	<p>HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovgivningsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) fortolkes således, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et grundlæggende princip i medlemsstatens ret, såsom princippet om rimelighed, finder anvendelse ved fastsættelsen af erstatningen for ikke-økonomisk skade i tilfælde, hvor nærtstående personers død er indtruffet som følge af en strafbar handling, kan anses for en overordnet præceptiv bestemmelse som omhandlet i denne artikel?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	14.03.24